

KAMP

NR. 3

APRIL

1981

OG SEIER

TEMA: FLUKTEN FRA PROLETARIA

REVOLUSJONENS RØST

NESTE NR:
KVINNETEMA
SE SIDE 19

Gi meg de rene og ranke, de faste og sterke menn,
de som har tolmod og vilje, og aldri i livet går hen
og selger min store tanke, men kjemper til døden for den.

Gi meg de kolde og kloke, som kjenner min virkelighet.
Bedre enn mange som sier de tror, trenger jeg noen som vet.
Intet er mere som skrift i sand enn løfter om kjærlighet!

Gi meg de bitre og steile, som ikke har frykt i sitt blikk.
Gi meg de gudløse stolte, som ikke har trang til mystikk,
men dristig vil skape en himmel her etter sin egen skikk.

Gi meg de brennende hjerter, som aldri gir tapt for tvil,
som aldri kan kues av mismot og trues av sorger til hvil,
men møter hver seier, hvert nederlag med det samme usårlige smil.

Ja gi meg de beste blant dere, og jeg skal gi dere alt.
Ingen kan vite før seieren er min hvor meget det virkelig gjalt.
Kan hende det gjelder å redde vår jord.

De beste blant dere er kalt.

Rudolf Nilsen

AKP - I ELLER UTAFOR ARBEIDERKLASSEN

AKP (m-l) har vært, og er fortsatt utsatt for en solid høyrevind. Men vi har i alle fall kommet så langt at vi har hengt bjella på katten, og i og med landsmøtet er det grønt lys for å korrigere "rund baut".

M-l-bevegelsen i resten av Vest-Europa og USA derimot har stort sett vært herja av orkan og tyfoner. Det er nok å nevne eksemplene med nedlegging av KPD i Vest-Tyskland, "tenkepausen" i det finke m-l-partiet, kraftige innskrenkninger i utgivelsen av "The Call", partiavisa til CP(m-l) i USA. Søsterpartiet i øst har gitt avkall på kommunistpartiets ledende rolle under sosialismen, og vi kunne sikkert fortsatt sånn

Vårt på'eng er at vårt lille parti har overlevd på en bemerkelsesverdig måte, sjøl om vi saktens har vært å stri med.

Hva er det da som er så bemerkelsesverdig? For å få svar på spørsmålet må vi gå tilbake til midten av 70-tallet og se på "kampanja for bolsjevisering av partiet". På få år klarte vi å skaffe oss et visst forfeste i industrien og andre viktige deler av arbeiderklassen. Dette klassegrunnlaget mener vi har vært avgjørende ballast mot å bli feid av banen når vinden har blåst som verst.

Samtidig ser vi nå en klar tendens som vi kaller "flukten fra arbeiderklassen". Gjennom intervjuer presenterer KOS tre kameraters forskjellige motiver for denne "flukten". Med dette håper vi å få (provosert) igang en diskusjon for å tette dette "hølet" og å gjenopprette AKP som et klassebevisst arbeiderparti. Framtida avgjøres nå", for å sitere fra en artikkel i dette nr.; d.v.s. hvis vi gir slipp på de posisjonene vi har skaffa oss og proletariatet så vil det skade partiet ubotelig. Kamerat "Anton" og flere med han gjør feil valg, og vi må sette mye krefter inn på å overbevise ham om dette.

Sentralkomiteen har gått inn for å børste støv av gamle Lenin. Hans medisin for et parti som lider under økonomiens og perspektivløshetens sjukdomstegn er:

Både økonomisk, politisk og teoretisk kamp. Det er dette som må være det rette svaret for frustrerte kamerater i arbeiderklassen.

SLUTTER ETTER 4. ÅR I JERN & METALL:

- FOLKA ER SÅ TREIGE ..

"ANTON" KOMMER OPPRINNELIG FRA EN (STOR)BORGERLIG FAMILIE, TOK ØKONOMISK GYMNAS OG HADDE TENKT Å FØLGE "DEN SLAGNE LANDEVEI" DA HAN MØTTE RØD UNGDOM OG EI KAMPANJE FOR Å FÅ FOLK TIL Å TA SEG JOBB I INDUSTRIEN. NÅ ER HAN 24 ÅR OG HAR TENKT Å FINNE PÅ NOE ANNET...

Alle de andre der hadde planer om hva de skulle gjøre siden, studier eller fagutdanning osv. Det fikk meg til å tenke: "Hva har du tenkt å bruke livet ditt til, kamerat Anton?" Skulle jeg gå og trække på fabrikken livet ut?

"FOLKA ER SÅ TREIGE"

-Hva er bakgrunnen for at du nå har begynt å se deg om etter en annen slags jobb eller en utdanning?

-Jeg tok artium da kampanja for å proletarisere rørsla var i gang og gikk to år på yrkesskolen, sterkestremlinja. Da jeg skulle ha meg jobb var det liksom ikke noe særlig å få seg jobb i et lite firma, så derfor begynte jeg på jernbedriften, og da ikk som lærling innafor faget mitt, men som hjelpearbeider.

"VELLYKKA FAGLIG ARBEID"

I de første to åra fram til sommeren 79 da jeg dro i militæret, likte jeg meg godt på fabrikken. Jeg trivdes blant folka og fikk god tillit. Blei valgt til nestformann i klubben, og hvis en tar i betraktning alle de "vanlige overslaga" som blei gjort på den tida fra vår side så vil jeg likevel si at vi dreiv et ganske vellykka faglig arbeid.

MILITÆRET-VEDEPUNKT?

I Forsvaret var jeg jo sammen med unge folk, dels yngre enn meg sjøl.

-Hva er som kjeder deg mest ved jobben?

-Det er sjølve arbeidet, det har alltid kjeda meg. Det er ganske ensformig sjøl om en må bruke hue litt åsså. Folka der er ganske ålreite; du må huske at klassebevisstheten er høy. Arbeidstokken har jo en gjennomsnittsalder på 50! I og for seg er ikke jobben noe å klage på i vanlig industri-målestokk, og lønna er jo bra.

-Er det ikke et problem for deg som kommunist å forlate arbeiderklassen?
-Jo, det har jeg diskutert med flere. Men jeg syns folka er så treige, det blir ikke noe mer liksom utover fagforeningsnivå. Det kan høres ut som om jeg er utålmodig ("Ja, akkurat" sier intervjueren), men det viktigste for meg er at jeg sjøl ikke har lyst til å stå der nede i 40 år.

-Hva er det som er drømmeutdannings eller -jobben i tankene dine?

-Jeg har alltid vært en intellektuell person og er egentlig en ganske klemete fyr. Da jeg slutta på gymnasiet, var det aldri i mine tanker at jeg skulle komme til å bli arbeider-jeg skulle studere ved universitetet.

Nå tenker jeg ofte at "faen ta,dette har vært bortkasta år!"Men det er jo ikke riktig,for jeg veit jo at jeg har hatt mye igjen for disse åra.

INTELLEKTUELL ARBEIDER?

Du sier du er en intellektuell person og gir inntrykk av at du ikke får tilfredstilt dine behov i den retninga når du står "på golvet".Er ikke denne kombinasjonen mulig?

-Nei,jeg får ikke tilfredstilt mine intellektuelle behov bare gjennom politiske studier.Når du spør etter hva som er drømmen min yrkesmessig ,ja da må det vel bli noe sånt som "Døst i utenrikspolitikk ved Instituttet for et-eller-annet".Men jeg veit jo at "graset er alltid grønnere på den andre sida".

Jeg har tenkt litt på og søkt på noen jobber litt mer i retning av forskning på sånn funksjonærnivå,laboratorium f.eks.Har sagt fra meg gjenvall i klubben i år,så jeg slutter når jeg får meg en bra jobb.

"NYE GRUPPER-I SLEKT MED ARBEIDERKLASSEN"

-Partiet har som målsetting å bygge ut organisasjonen i arbeiderklassen og særlig industrien.Du har erfaring med dette direkte.Hva mener du må skje for å nå denne målsettinga?

-Da vil jeg først gå tilbake til den kampanja vi snakka om.Den mener jeg var feilaktig.Men den skaffa oss - de enkelte av oss og partiet som helhet - en masse erfaringer.Det arbeiderne har fått tilbake fra oss har derimot vært lite.Vi har praktisk talt

ikke verva folk fra proletariatet,d kan telles på...jeg veit ikke.

-Er dette bevis på at politikken ti partiet ikke kjøpes av arbeidsfolk? -Nei det er ikke feilslått politikk, men vim har bomma på hvor de ledende delene av klassen finns.Vi har mange kamerater som har gjort et bra arbeid,slitt som faen uten at det har gitt noe uttelling.Dette gjelder særlig det jeg kaller "modern times", dvs idøtarbeid,samlebånd osv. som er lavt ansett.I det hele tatt tror jeg at den ufaglærte delen av industrien er tilbakeliggende.

Ta et eksempel: I partiavdelinga mi har vi folk som jobber på en sånn modern times og har vært der i 4+5 år.Såvidt jeg veit har de ikke oppnådd stort,de har ikke skaffa seg et spesielt solid fotfeste.Nå er det flere av folka våre som vil slutte,ta seg fagutdanning o.l.

-Så folk som er i den samme situasjonen som deg vil du altså råde til å slutte?

-Tja,det er jo trist at folk slutter og at partiavdelingene i industrien skrumper inn.Noen folk trives i en jobb,andre gjør ikke...

-Mener du at partiet må skaffe seg en ny strategi for å vinne fram i arbeiderklassen?

-Ja,vi må skaffe oss bedre kjennskap til proletariatet.Jeg tror ikke vi veit åffer arbeiderklassen er ledende.Å vinne arbeiderklassen er alfa & omega.Men fram til år 2000 vil industriproletariatet både tallmessig og politisk minske sin betydning.

«JEG FÅR JTRETТА MEST POLITISK I INTELLEKTUELLE MILJØER»

"TELIEF" ER 29 ÅR, FERDIG UTDANNA
CAND.MAG., NOE SOM PÅ FOLKESPRÅKET
BETYR AT HAN ER LÆRER HVIS HAN HAR
TENKT Å LEVE AV UTDANNELSEN SIN: OG
DET HAR HAN! MEN I EN PERIODE HADDE
HAN JOBB SOM SJAFFØR OG HAR DERMED
SKAFFA SEG EN RETRETT-MULIGHET (KL.2)
SOM ALLE LÆRERE BØR HA I 80-ÅRA!

-Du er ikke et typisk eksempel på
kommunisten som blei "jaga" ut i
proletariatet og siden stakk halen
mellom beina?

-Nei, jeg jobba som ungdomsklubbled-
er samtidig som jeg studerte og var
hele tida fast bestemt på å full-
føre utdanninga. Men som sagt, da jeg
var ferdig tok jeg meg en jobb i et
lite firma som i og for seg var et
ålret og hyggelig sted å være for
ei tid, men ikke noe sted å bli, hvis
en skal vurdere det som kommunist
mht politiske muligheter. Jeg nytta
høve til å ta klasse 2-sertifikat.

Etter ei tid blei det permitte-
ringer og jeg gikk først. Da var det
naturlig for meg å ta en bestemmelse
om hva jeg skulle gjøre, begynne
med det jeg var utdanna for, eller
bli transportarbeider. Jeg var inne
på det, kunne blitt bussjaffør f.eks
i Sporveien.

-Åffer foretrakk du lærerjobben?

-Jo, hvis jeg hadde valgt å bli sja-
ffør så hadde det vært på reint po-
litisk grunnlag, for å jobbe kommu-
nistisk, i fagforeninga osv.

Som lærer derimot, hadde jeg brukt
mange år på å lære meg fag og kunn-

skaper som jeg nå etter hvert begyn-
te å glemme. Det ville vært helt bort-
kasta hvis det skulle skje, samtidig
som jeg har stor interesse av miljø-
spørsmål og naturhistorie i ml-beveg-
elsen og kan kombinere det med natur-
fag som jeg underviser i.

Jeg er en intellektuell med en
temmelig intellektuell familiebak-
grunn, og det passer bra med min selv-
oppfattelse å jobbe på en slik måte.
Mine egenskaper slår mest positivt ut
i slike miljøer, jeg får utretta mest
politisk der.

Viktigst for at jeg måtte velge
dette nå var at dersom jeg hadde ve-
nta lenger så ville jeg ikke hatt
kunnskaper og sjøl villit til å tørre.
Da ville jeg aldri ha kunne blitt læ-
rer.

- Nå har du snakka mye om faget ditt.
Hvilke andre fordeler og ulemper ser
du i de to yrkene?

-Det er klart at 2 mnd's ferie er fri-
stende sammenlikna med de 3 sure uke-
ne i transport. Dette med teoretisk in-
teresse er åsså viktig, for det er noe
en kan drive mye lettere i skolemiljø.
Det kommer ml-bevegelsen til gode.

På den andre sida savner jeg litt
av den direkte og tøffe stilen som
var på arbeidsplassen der jeg jobba.
Der satt vi og sa det vi mente om
direktøren uten at noen krympa seg av
den grunn. Sånn er det ikke på et lær-
ervervelse. Og så savner jeg det faglige
miljøet i transport, de gamle kameral-
ene og samok... jobbinga.

"ANTON" fortsatt:

Jeg er klar over at dette er SV's syn men vi kan ikke kaste blå i øya på folk: Tallmessig reduksjon må få til-svarende betydning politisk.

Nye grupper dukker opp som er "i slekt med arbeiderklassen", halvke-
perts, små grupper som får stadig
større makt-som f.eks. spesielle fag-
arbeidere i olja, flygelederne osv.

- - -

Her slutter intervjuet sjøl om
diskusjonen fortsatte. Den bør også
settes igang her i bladet, og en helt
konkret målsetting for debattantene
kunne jo være å overbevise Anton om
at han er på ville veier og bør fort-
sette å være på gølvet. Eller bør han
ikke det?

Men jeg vil også forsvare viktig-
heten av å være iskolen. Dette er
lite diskutert i ml-bevegelsen, men
det er et faktum at vi kommer til
å få beinharde nedskjæringer som
først og fremst kommer til å ramme
elevene og oss lærere som er "på
gølvet". Her er det viktig at vi
blir på vår post.

-Så du har ikke hatt dårlig samvit-
tighet når du nå har "trått ut av
arbeiderklassen"?

-Nei. Dette valget har jeg lagt til
meg sjøl og ikke akseptert at par-
tiet skulle bestemme. Jeg er klar
over at dette er på grensa i for-
hold til partiloyaliteten.

-Var det ingen som fortalte deg det
før du bestemte deg?

-Nei, det var ingen diskusjoner sjøl
om jeg meldte fra om bestemmelsen.
Det er en negativ ting.

-Hva skal partiet gjøre med tenden-
sen til å slutte i proletære job-
ber, åssen skal vi bevare og bygge
ut fotfeste i industrien osv.?

-Folk som har tenkt å slutte må
diskuteres med og oppfordres til å
bli. Jeg er bekymra for situasjonen
og skulle gjerne hatt eksakt mater-
iale på tilbakegangen. Jeg vet jo at
folka på arbeidsplassene har jobba
tungt og ikke oppnådd de helt store
resultatene.

I første omgang må vi drfor:

-styrke hjelpen til faglige tillits-
folk i partiet

-styrke partiets helhetlige ledel-
se av det faglige arbeidet

-styrke KK's faglige profil

- - -

VALGET
Livet på gølvet er trist
- ikke hjelper min revolu-
sjonære list.

Ikke hjelper min humor og glød
- nei, folket vil bare ha brød.

Jeg er ikke i tvil:
klassen trenger en hiel
- stemme AP i fred,
mens PV venter på valgslørd.

(DASSVEGGSKRIPSJON FRA
SYLTBAKKEN MEIERI)

KLART EN BLIR MER LIBERAL!

"LEON" ER 28 ÅR, FAMILIEFORSØRGER OG SLUTTA FOR ET HALVT ÅR SIDEN MED SKIFTARBEID I INDUSTRIEN. NÅ ER HAN DAGTIDSANSATT I KOMMUNEN.

FAMILIEBAKGRUNNEN HANS ER : FAR KONTORMANN, MOR KIOSKDAME; SKILT DA LEON VAR I STARTEN PÅ TENÅRA, NOE SOM RESULTERTE I AT HAN FLYTTA UT HJEMMEFRA FØR AVSLUTTA SKOLEGANG. "HVIS FOLKA IKKE HADDE SKILT SEG HADDE JEG SIKKERT HATT EN UTDANNELSE", SIER HAN OM SEG SJØL.

-Hva gjorde du før du blei med i ml-bevegelsen?

-Jeg var "freak" og hadde deltidsgjobb i en ungdomsklubb i perioden 1970-75. Blei med i Rød Ungdom i 74 og partiet årskiftet 75/76. Da jeg begynte på fabrikken var det først og fremst pga at jeg trengte en ny jobb, sjøl om jeg jo visste at partiet prioriterte industrien høyt.

-Hvilket motiv hadde du for å slutte etter 4 år i industrien?

-Hvis en skal se på den politiske sida så var det jo sånn at 1976 var tida da mye stort skjedde, vi starta egen partiavdeling der og greier. Var fersk og idealist og trodde vi skulle nå store ting på kort tid.

Etter hvert som en fikk unger og sånt så begynte jeg å se mer på ulempene ved å jobbe der, sånt som lønna og skiftene. Jeg begynte å se at kona mi blei hemma i alt hu skulle gjøre pga arbeidstida mi.

Spørsmålet om å skifte jobb blei så godt som ikke diskutert. Åssen ser du på partikameratene/laget her?

-Det er fare for å bli subjektiv her, men jeg ante jo hva de andre mente om å slutte, så jeg hadde vel litt hetta for å bli "stoppa" slik et par kamerater før meg blei før de "omsider" slapp. Jeg har alltid vært lojal mht avgjørelser om meg sjøl, så du kan si at jeg i dette tilfelle trossa det jeg regna med var partiets mening ved å unngå diskusjon.

-Her må det vel ligge uløste saker til grunn?

-Ja, livet i avdelinga var dårlig på den tida, noe som skyldtes at vi over lang tid hadde blitt tappa for kader til ledende oppgaver og den svakeste kameraten blei satt til å lede laget. Tillitsvervene vi hadde i fagforeninga blei diskutert lite, og skiftarbeide var i seg sjøl et hinder for det politiske arbeidet.

Dessuten tror jeg vi var uenige om Åssen sosialdemokratene skulle tas. Vi makta ikke å se skikkelig hvilke forandringer de gjennomgikk, Åssen de skaffa seg en posisjon stort sett på bekostning av den vi tidligere hadde. De sneipa oss, sjøl om det finns noen eksempler på at vi klarte å få votatt ting mot styrets innstilling på medlemsmøter.

Som et apropos til tid og prioritering: Se på klubbformann' (AP), han bruker sikkert både 3 og 4 ganger så mye tid på faglig som vi noen gang har gjort.

-Men oppi all elendigheten, kunne ikke du/dere ha gjort mere sjøl som kunne gitt politisk utbytte?

-Jo, vi kunne gjort mer med fremmedarbeiderne, med de nye unge folka som begynte osv. Men vi hadde ikke tid til "å være avdeling", til å diskutere faglige linjer konkret på jobben. Derfor er det min mening at vi burde ha lagt ned avdelinga da den blei så hardt ramma av "kaderplukking" som jeg nevnte.

-Betyr det at konklusjonen din på denne avdelingas skjebne blir gravskrift over partiets faglige politikk?

-Nei, det dreier seg om er først og fremst åssen vi disponerer faglig kader og hvilke arbeidsmuligheter de gis. Når det gjelder politikken tror jeg vi er altfor opptatt av å spikre linjer fram til år 2000 framfor å dagens taktikk.

-Hva betydde det å være skiftarbeider i forhold til den nye jobben din?

-For meg virka skift svært dårlig på helsa ("jeg har ennå ikke -et halvt år etter-fått skiftet ut av kroppen") Sosialt sett er skiftarbeidere jævla dårlig stilt. Lønnsmessig har jeg nå gått opp 12-14. tusen i året i og med ny jobb, pluss at arbeidstida er flex og med muligheter for å bringe unga i barnehagan osv. (eller å bli intervjuet av KoS!)

Ellers er jeg "arbeidsmann" og bas, dvs en slags formann for et arbeidslag. Det er altså ikke kontorjobb.

-Dette må jo virke inn på måten din å tenke på politisk, faglig?

-Ja det er klart når en i praksis har 6-timers dag sånn som oss, så har det ikke så stor betydning for deg å slåss beinhardt for dette kravet. Det meste kan en ordne opp i for seg sjøl, dermed blir det ikke så mye kollektiv tanke og handling ut av det. Dette trekker meg helt klart i retning liberalisme.

På den andre sida har det betydd enorme framskritt for meg og kona. Jeg har fått mer overskudd til å bli aktivist sjøl, og det er mulig å slepp kona mer fram. Dessuten så kommer de ungdommene jeg jobber med utelukken-de fra arbeiderklassen. På mange måter vil jeg si at jeg har fått meg en mer solid grunnmur for å drive politikk. Har fått 100% fagorganisering, verva folk til bevegelsen m.m.

-Har du noen mening om hva som bør være partiets strategi i forhold til arbeiderklassen og industrien?

-DS/UDS må gjøre mer konkrete undersøkelser av hva og hvor vi skal konsentrere oss. Jeg tror det var feil å klumpe sammen så mange på en plass i sin tid. Folka burde heller vært fordelt og hatt ei overordna partiorganisering. Ledelsen har vært for spontan og hatt for lite planmessig utbygging i arbeiderklassen.

-Ville du ha tatt deg jobb i industri igjen dersom partiet ba deg om det?

-Akkurat nå ville jeg ikke ha gjort det bl.a. av hensyn til familiesituasjonen, men kanskje om ett eller 5 år? Dessuten vil jeg si at det nettopp er den ballasta partiet har gitt meg som gjør at jeg ikke jobber ~~mer~~ i barnehage eller ungdomsklubb, men altså fortsatt er arbeidsmann.

TANKER VED EI INDUSTRIAVD'S DØD

TYPISK

Alle som har fulgt med i partiets nyere historie vet at den "bevegelsen" som kalles "ut av arbeiderkalssen" er reell nok. Vi har ikke utarbeida noen nøyte oversikt i tall og prosent, og vi vil derfor ta det forbehold at tendensene ikke har gjort seg gjeldende alle steder i distriktet.

Men hvis vi sammenlikner oss med åra rett etter partidiskusjonene om å ta seg jobb i industrien, f.eks. 1976/77, så vil vi ganske sikkert komme i manko m.h.t. andelen av proletarer i partiet. Dette problemet skal jeg se nærmere på fra en litt spesiell synsvinkel: Nedlegging av ei partiavdeling på en industribedrift i distriktet.

Hvis vi ser på antall partimedlemmer på bedriften så viser den en kurve som starter på ett medlem i 1974 og foreløpig ender på 2 i 1980. I mellomtida har det vært en topp på 7-8 medlemmer i 1978 og tilsvarende jevn fram- og tilbakegang på hver side. Dette tror jeg gir et ganske godt bilde på partiets aktivitet, m.a.o. at kurven er typisk for partiet i perioden fra proletariseringa og fram til nå.

HVA MED FOLKA?

...vil vel mange spørre nyskjerrig Det g jorde i alle fall jeg, og med forbehold for visse mangelfull opplysninger kom jeg fram til:

OVERSIKT OVER INDUSTRIAVDELING OPPRETTA 1976 - NEDLAGT 1980

Beg. på arb.pl.	Alder nå	Kl.tilhørigh. vedk. ble p.medl.	Slutta, flytta	Kl.tilh. nå	Partiet, evt. utmeldt
1971	29	74 Proletar	1978	Proletar	Ut 1980
1973	27	75 Proletar	1980	Proletar	Medl.
1975	30	74 Småborger (stud)		Proletar	Medl.
1976	28	76 Småborger (sos.arb)	1980	Småborger	Medl.
1976	26	76 Småborger (sos.arb)	1981	Proletar	Medl.
1976	26	76 Småborger (stud)	1979	Småb. (stud)	Medl.
1976	35	78 Proletar	1976	Proletar	Ut 1978 +
1977	32	78 Proletar	1978	Proletar	Ut 1979

* Siden denne kameraten kom i kontakt med rørelse da han jobba der, blei han tatt med i en studiesirkel etter at han slutta, blei verva og plassert i ei boligavdeling ut

Mye kunne kommenteres, f.eks. at gjennomsnittsalderen i dag er 29 år, at det ikke er verva til avdelinga på 3 år, at utmeldingsprosenten blant "ekte proletarer" er 75% (!) Men det ville være urettferdig å la denne tabellen tale for seg sjøl, fordi den bl.a. ikke sier noe om hvilke problemer denne avdelinga møtte.

"KADERTAPPING"

Dette har kanskje vært avdelingas største problem. Helt tilbake til 1977 har avdelinga hatt folk på UDS/ DS-nivå, og fra 1979 har andelen av sånne verv vært mellom 60 og 75 %. Dette bidro til ei sakte kvelning av avdelingas indre liv, hindra i stor grad mulighetene for å drive f.eks. studiesirkel og verving, og dermed mulighetene for å stable på beina et styre bestående av annet enn UDS/ DS-kader.

LEDELSEN AV FAGLIG-ARBEIDET

Det er heilt nødvendig å se på tilkårene som de faglige avdelingene har levd under. Partiledelsen har sørga for å holde disse beskjeflige med nye annet enn faglige saker.

I 1977/78 kom den mye omtalte ungdomskampanja. Industrilaget vi snakker om her brukte mye folk og tid på denne, - ikke på arbeidsplassen, for der var det lite ungdom, men på skolene i nærheten. Så kom 78/79-planen som satte faglig i høysetet - på papiret.... I praksis så blei "Redd KK"

hovedoppgava og faglig blei feid under matta heilt fram mot årskiftet 79/80. I denne perioden (77-79) satte "vår" avdeling i gang en studiesirkel for arbeidere som blei avbrutt før slutt, men som verva 2 "ekte proletarer". Siden skulle det vise seg at dette var "harelabb"-verving: Begge to gikk ut etter at de havna i boligavdelinger og utenfor industri-lagets rekkevidde.

Ikke helt tilfeldig kan på mange måter perioden 80/81 oppsummeres som noe av det beste faglige arbeidet som er drevet for avdelinga med mange viktige verv, noen bra allianser med sosialdemokratene, og en og annen seier over dem. Men med en viktig minus: Massemobileringa har blitt et ukjent begrep. Dette henger delvis sammen med at avdelinga har vært færre folk, men først og fremst er det et linjespørsmål: Arbeidet på topplan blant tillitsmenn er blitt viktigere enn å engasjere den jevne arbeidskamerat. Planten visner av mangel på næring.

HØYRE-AVVIK

Dette er høyreavviket slik det har vist seg på mange arbeidsplasser. Det groveste eksempelet på dette stammer nettopp fra vår industriavdeling og gjelder 1.mai 1980. Her gikk et flertall av partikameratene inn før ei linje som satte alt på ett kort, nemlig DNA-styrte Sam. org., og som gikk mot å opprette RFF så lenge forhandlingene pågikk. Ei entusiastisk og massiv høyrelinje

som sa til sosialdemokratene: "Vårt liv er i deres hender!" Det blei brudd, og FFF halverte deltaker-tallet fra de siste åra! (For ord-ens skyld: Dette skyldes sjølsagt også andre årsaker).

FALLITT?

Hva står så partiet igjen med etter å hatt folk på denne plassen i mer enn 6 år?

Tilsynelatende et konkursbo. Det er ikke blitt ~~organiseret~~ etablert en organisert opposisjon til det DNA-dominerte klubbstyret. Det er faktisk på sin plass å spørre om dette viser at partiets politikk spiller falitt i arbeiderklassen. Har vi en politikk å tilby som ikke er i stand til å slå røtter i industriproletariatet uten stadig å bli tilført krefter utenfra?

Skal jeg svare ærlig, så må det bli: "tja, jeg vet ikke - foreløpig har resultatene vært magre!". Men samtidig er det nødvendig å si noe mer.

"DET ER NÅ FRAMTIDA AVGJØRES"

Jeg mener at erfaringer som denne kan, og har blitt besvart på to måter. Den første (og enkleste) er å si: OK, vi har prøvd og mislykkes; dette er ikke et sted og bli, ~~renten~~ av livet, jeg finner meg en litt mer behagelig og interessant jobb. Den andre måten er å si som kjerringa da hu så seg tilbake: Det er langt fram! Jeg mener nemlig at vi finner årsakene ved å oppsummere grundig alt

vi har gjort på arbeidsplassene disse åra.

Det har vi ikke forsøkt å gjøre; derimot har vi hatt mange ~~ulagte~~ tendenser til å vulgarisere feil som blei gjort, nærmest ved å drit ut oss sjøl "dengang vi var så skullete ..." (Gruppa Nøkken sier godt i visa si:

"Når du går rundt og driv og servere vitsa om dett gamle liv "Framtida avgjøres nå" kan høres i som en tom klisjé, men her mener faktisk det er akkurat hva som skjer. Hvis partiet nå gir slipp på sine posisjoner og det fotfeste vi tross alt har skaffa oss innenfor industrien, i transportsektore i bygge og anlegg osv., vil vi aldri klare å vinne arbeiderklasse for noe som helst.

Hvis folk bare dropper ut, "deserterer" en etter en, så vil vi aldri kunne få retta opp det økonomistiske skakkjøret vi er oppe i. Ska vi skape en politikk for arbeiderklassen i Norge må vi vere der sj og bevise at politikken kan brukes. Vi må stoppe "flukten fra proletariatet" og ta tålmodigheten i bruk.

Birger B.

FEIL I DS-PLANEN

(SOM STOD GJENGITT I MARS-NUMMERET)

1. Den partiplanen som blei sendt ut frå DS i KOS mars, var skrevet ut av en kamerat i DS på grunnlag av diskusjoner og vedtak i DS. DS står derfor ikke inne for detaljene i planen. DSAU vedtok at dette skulle stått som innledning til planen, men ved en feil kom dette ikke med.
2. DSAU ønsker derfor å korrigere enkelte formuleringer i planen som ikke er i samsvar med DS sitt syn, og som er feilaktige slik de står.

Til punkt 3: Dette punktet kan gi inntrykk av at vi prioriterer arbeidet i arbeiderklassen bare fordi arbeiderklassen må bli den ledende i motstandskampen mot en okkupant.

Et slikt standpunkt er feilaktig, og vil i sin ytterste konsekvens føre til en alliansepolitikk overfor borgerskapet idag med tanke på en framtidig okkupasjon. Dette blir klasse-samarbeidspolitik.

Hovedmotsigelsen i Norge går fortsatt mellom borgerskapet og arbeiderklassen. Dette vil gjelde helt til fienden eventuelt står i landet og motstandskampen starter.

Det fremste målet for arbeidet i arbeiderklassen er derfor å reise arbeiderklassen til kamp mot borgerskapet, for arbeiderklassens interesser. Dette er også ei forutsetning for å kunne gjøre arbeiderklassen til den ledende i motstands-kampen når den tid kommer.

Pkt. 4: Den samme feilen dukker opp her. Arbeiderklassens hovedfiende i førkrigsetappen er borgerskapet i Norge (sjølsagt medregna utenlandske kapitalister som deltar i utbyttinga i Norge).

Supermaktene er fariige fiender for arbeiderklassen og folket i Norge. Men det er feilaktig å peke dem ut som hovedfienden for arbeiderklassen. Konsekvensen av ei slik linje blir klasse-samarbeid.

Når dette er sagt, må vi holde fast ved at det er mulig og viktig å utvikle allianser, bl.a. også med deler av borgerskapet, i kampen mot Sovjet og USA. Men dette er en annen mot-sigelse enn kampen mot borgerskapet. Metoder og allianser i en av disse motsigelsene eller kampene kan ikke overføres til den andre.

Pkt. 6: I tråd med korrigeringsene til pkt. 3 og 4 vil vi stå fast at den taktiske hovedoppgava overfor arbeiderklassen er å styrke arbeiderklassen overfor borgerskapet. Den viktigste underordna oppgava er å gjøre arbeiderklassen og fagbevegelsen til en sterkere og etterhvert ledende kraft i kampen mot Sovjet og USA.

Pkt. 7: På slutten av punktet "internt" er partiets startegiske målsettinger i de nærmeste åra oppsummert i tre punkter. Denne oppsummeringa strider mot det som er sagt foran, og skal strykes.

Pkt 9: DS har ikke detaljbehandla dette problemet. Det er bl.a. uklart hvordan UDSene skal løse sin oppgave. Dette vil vi komme nærmere tilbake til.

DSAU

PARTIET MÅ FÅ UT FINGEREN I VALGARBEIDET !!

.... og gå i spissen 'Lokalt

Valgarbeidet er i gang. På en måte. Vi kom faktisk tidlig igang. I desember hadde vi diskusjoner om valget internt. I januar inviterte partiet til lokale konferanser 7 steder i fylket. Oppsummert som gode konferanser med bra oppmøte. Fylkeskonferansen 31. januar valgte liste og ledelse. Ullensaker var først ute med lokal RV-gruppe (høsten -80), Bærum fulgte opp i januar mens Lørenskog, Asker, Follo og Nedre Romerike har kommet til etterhvert.

Fylkesledelsen fungerer. Det første skoleringsmøtet er arrangert. Planene for resten av valgkampen begynner å ta form. Ole Petter har vært i ilden på det første konfrontasjonsmøtet. Lista er levert in. Temagruppene, som skal utarbeide forslag til valgkampsaker for Akershus, er i gang og skal levere et foreløpig produkt før påske.

Alt dette er bra. Og vi skal være fornøyd med en god del av det arbeidet som er blitt gjort hittil. Samtidig må vi være klar over at valgarbeidet har avslørt store svakheter, ikke minst når det gjelder partiets evne til å stille seg i spissen for det hele.

MÅLSETTINGENE VÅRE

Målet vårt i denne valgkampen er å få så mange stemmer som mulig. Sist fikk vi 1362. Et forslag til målsetting lyder på 3000. Disse stemmene - ihvertfall sørgelig få - kommer av seg selv. Vi må ut med politikken. Til så mange som mulig. Fra store møter til stille mobilisering. Programmet RV går til valg på 1 år, er et jævla godt program. Tenk bare på saker som:

- bruk av oljemilliardene
- krisen i helse/sosialsektoren
- elevbetaling i for skys
- krisen i boligbyggingen
- krigstrusselen/et troverdig forsvar
- miljøkampen

Hvor mange folk i Akershus kan tenke seg å stemme RV ut fra de sakene vi tar opp - og de standpunktene vi tar? Hvor mange ønsker en uredt talskvinne på tinget? En som tør der andre tider, som avslører parlamentarismen fra stortingets talerstol. Jeg vet ikke hvor mange det er, men jeg er overbevist om at det er mange ganger flere enn den målsettingen vi har satt opp. Kanskje 15000? Jeg skal ikke spre illusjoner om at mandatet er innen rekkevidde. Men om alle som kunne tenkt seg det, ja da.

HARDT ARBEID FRA NÅ OG TIL VALGET

Når ikke stemmene ruller inn av seg selv, må vi sørge for at så mange som mulig blir klar over hvilket bra program RV har. Det hjelper så lite at vi har en bra politikk, om den støver ned på partikontoret, i bokhyllen din eller for den saks skyld på ledelsesmøtene i Akershus RV. Ideer om hvordan valgkampen skal drives er det en del av - og vi trenger flere. Men mer enn noe trenger vi folk som kan omsette det hele i praksis - enten det nå er innledninger på møter, stands, postkasseaksjoner, husmøter osv.

I gamle dager var valgkampen hovedoppgave de siste ukene før valget. Etterhvert har vi skjönt at det må satses hardere. I år har målsettingen vært at det innen 9.mai skal være organisert lokale RV-grupper som er istand til å drive offensiv valgkamp. En nødvendig forutsetning er at det er folk - mye folk - i RV-gruppene. Partimedlemmer og uorganiserte. Det er her hovedsvikten i valgkampen så langt ligger.

DE LOKALE RV-GRUPPENE

De lokale RV-gruppene fungerer høyst forskjellig. Fra Ullensaker som sitter i Herredstyret uten å sitte der, og som samler bra med folk, til Asker som etter annonse i KK klarte å mobilisere 4 stykker til et møte som bl.a. skulle nominere delegat til landsmøtet. Til skoleringsmøtet om økonomi hadde vi håpet på 50-70 folk. Det kom ca. 20. Herav 1 (en) fra Bærum, 3 fra Asker, 5 fra Skedsmoorrådet, 1 fra Lørenskog, 3 fra Follo og 7 fra Ullensaker. Noen grupper har behandlet rammeavtale og program, og sendt inn forslag, andre har det ikke. Noen bruker lokalpressen, andre ikke.

De lokale RV-gruppene er og blir krumtappen i valgarbeidet. Idag fungerer fylkesledelsen bra, men uten et skikkelig grunnplansarbeid hjelper det så sørgelig lite. Det er heller ingen vits å vente til ut i mai med å få sving på det lokale arbeidet. 9.mai er faktisk dead-line! I juni begynner ferie, i juli er det fellesferie, i august er det bare en måned igjen, og i september er det hele over.

Om noen dager har vi fiksprogrammet. 9-10 mai blir det arrangert fylkeskonferanse som bl.a. skal behandle de viktigste sakene for Akershus. Og selv om dette er et stortingsvalg, med hovedvakt på

riks-saker, vil det styrke valgkampen betraktelig om vi klarer å finne lokale eksempler - f.eks. om hvordan statens boligpolitikk slår ut, den sivile beredskapen osv.

Den viktigste oppgaven akkurat nå er å finne frem til RV-aktivister. Dette betyr jobbing internt i partiet og overfor uavhengige. En kamerat i Skedsmo-området har satt opp en liste med 80 navn som skal kontaktes. Hvis vi klarer å bruke tiden frem til 9.mai med å samle RV-aktivister - og tiden etter 9.mai med å samle RV-stemmer, ja da.....

UORGANISERTE I SPISSEN?

Det at det er dannet 6 lokale RV-grupper, er i stor grad uorganiserte sin fortjeneste. Flere steder er det de som har gått i spissen og krevd lokalt RV. En uorganisert i Skedsmo har mistet mye av troen på partiet etter å ha sett innsatsen hittil, og har skrevet et brev til partimedlemmene i området om dette. Det er bra med framskredne masser. Men vi må innse at partiet må ta ledelsen i RV-arbeidet. Det er på de stedene partiet har drevet frem RV-arbeidet at det ruller best. Om dette valget skal bli et godt valg for RV, er i all hovedsak avhengig av partiets evne til å mobilisere seg selv og andre til innsats.

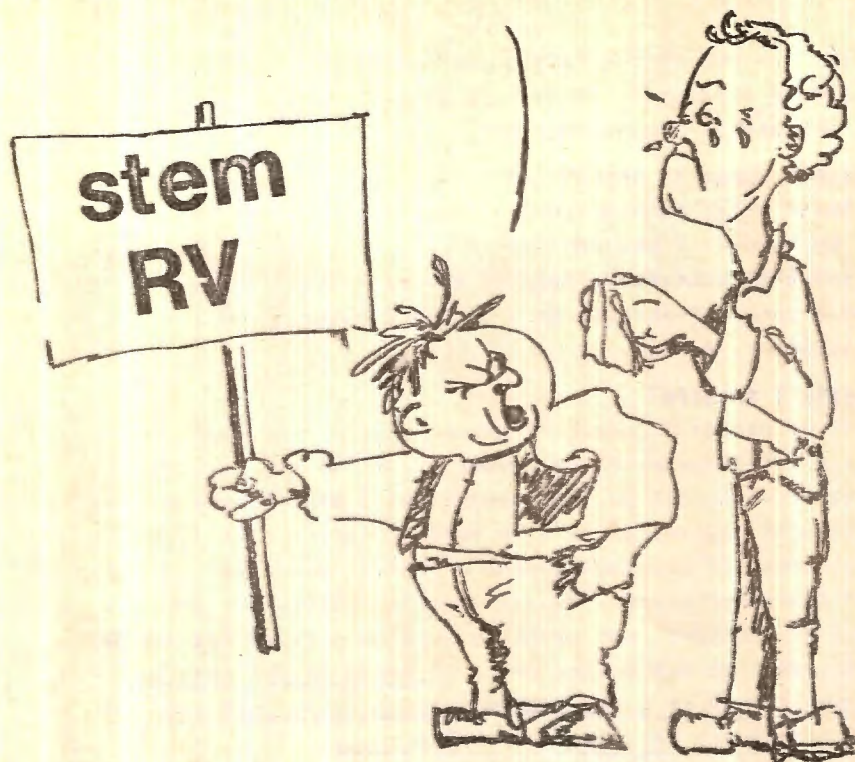
HVORFOR GÅR DET DÅRLIG?

Ja, går det dårlig? Vi skal ikke kaste vrak på de bra tingene som er gjort hittil i valgkampen. Men vi kan heller ikke stikke under en stol at valgarbeidet hittil har avslørt svakheter og feil. Verre en det: om vi ikke klarer å ta oppgjør med feilene, og hovedsaklig den lokale mobiliseringen, vil dette true hele gjennomføringen av valgkampen.

I de diskusjonene som har vært ført om dette hittil, er det reist endel mulige årsaker: den almene parti-krise, for dårlig politisk mobilisering på oppgaven, mange andre oppgaver samtidig, det er ikke utpekt ledende kjerne på avdelings/UDS-nivå, for lite klarlagt hvilke oppgaver de lokale RV-gruppene har før 9.mai.

Det finnes ikke en enkelt årsak som kan forklare det dårlige arbeidet. Det er heller ikke sann at valgarbeidet er det eneste vi ser feil og mangler ved. Tvert imot. Dårlig mobilisering, f.eks., går igjen i mange andre oppgaver og. Liberalisme er intet ukjent fenomen. Men det hjelper sørgelig lite å peke på den almene parti-krise og på den har skylden, vi må finne frem til konkrete

KUTT GRININGA !!!
HERR MÅ NOK GJØRLES !!

bli RV-aktivist du og!

LÆRERSTOFF:

KORTFATTET OPPSUMMERING AV LÆRER- ARBEIDET ETTER OPPLØSING AV LÆRER- AVDELING.

avdelingas medlemmer ble spredd på nye avdelinger, men en fraksjon med valgt ledelse fortsatte, og har fortsatt eksistert helt til nå med oppretting av ny læreravdeling.

Arbeidet ble bare i perioder gitt høy prioritet. Arbeidet ble knytta til lærerlaget i kommunen. Det førte til at lektorer og de lærere som hadde jobb utenom kommunen falt fra. Til gjengjeld fikk vi tilførsel fra endel lærere som jobbet i kommunen, men bodde i andre kommuner. Deltakelsen i fraksjonens møter var ujevn, og enkelte har praktisk tatt ikke deltatt. Samtidig kom det endel utmeldinger fra partiet nettopp blant lærere. Bare én fra det tidligere laget og to av fraksjonsmedlemmene fra den første tida er ed nå.

EDPRIORITERING AV FAGFORENINGA

fraksjonens arbeid i fagforeninga var prega av bra innsats fra enkeltpersoner, men ujevne forberedelser. I tida har imidlertid vist at medlemmene av fagforeninga har slutta bedre opp om våre forslag og kandidater enn på den tida vi var avdeling. Med unntak av enkelte perioder har vi forberedt tariffmøter og årsmøter. I punktum. I høsten Folkvord-saka ble landsfattende var vi et par, tre som

var svært aktive. Vi fikk stort sett gjennom våre saker det året. Samtidig ble det vi som var den stabile kjernen i fraksjonen som tok på oss Folkvord-saka. Resultatet av det arbeidet er oppsummert og skulle være kjent. Det fraksjonsarbeidet vi drev parallelt med Folkvord-saka ble redusert til et minimum.

RIKTIG Å OPPRETTE NY LÆRERAVDELING

Da ~~de~~ to avdelinger i kommunen ble slått sammen for ca. 1 år siden, ble vi to relativt styrearteide i den nye avdelinga, en ble formann. I praksis førte det til at fraksjonen ble oppløst. Vi burde etter min mening ha oppløst fraksjonen slik situasjonen ble. Hovedfeilen var likevel at ikke fraksjonen ble prioritert. Oppretting av ny læreravdeling nå var et riktig vedtak som vil begrense skadevirkningene av denne feilen betydelig. Jeg tror også det er riktig å knytte den nye avdelinga til det samme politiske grunnlaget som fraksjonen (fagforeninga) og ikke til yrket slik den gamle avdelinga var.

GODT ARBEID OG BRA RESULTATER

Våre viktigste oppgaver som fraksjon var 1) Å slå mot de innskrenkningene i demokratiske rettigheter som ble retta mot medlemmene

I Norsk Lærerlag (denne kampen var vellykket særlig i forbindelse med årsmøtet for 2 år siden). Samtidig måtte vi 2) korrigere sekteriske feil. Vi gjorde de lokale småpampene som gjorde seg til NL-ledelsens redskaper til hovedfjender. Det neste årsmøtet la vi derfor vekt på indre enhet mot felles fiende. Vi har betydelig oppslutning om våre forslag, særlig når de blir bra og riktige. De gangene de ikke har blitt bra, har det skyltes dårlige forberedelser (ikke høy nok prioritet). Da har vi også lidt nederlag (heldigvis får vi vel si).

IKKE REKRUTTERT TIL PARTIET

Hovedproblemet er at vi gjennom flere års arbeid blant bygdas

lærere ikke har rekruttert ved eget arbeid. Dette på tross av et omland på flere titalls nære venner, setter søkelys på en viktig politisk feil, som er blitt forsterka ved at arbeidet er gitt så lav prioritet. Hvis ikke den nye avdelinga får vennene opp den siste kneika til medlemskap vil det oppstå stor krise i løpet av ett års tid. Jeg tror derfor en sirkel må prioriteres absolutt på topp fram til sommeren.

Kommune og fylkesledelsens feil var undervurdering av arbeidets viktighet både ved oppløsninga av avdelinga og ved manglende hjelp/prioritering for fraksjonen.

Læreravdeling.

(skrevet av en kammerat)

FRA SAMME LÆRERAVDELING: "KARAKTERSAKA" - EN SKARP MOTSIGELSE I DEN GAMLE AVDELINGA

I den gamle avdelinga oppsto en skarp motsigelse om karakterer, som hadde sammenheng med forskjellig syn på skolens mål. Vi kan grovt og forenklet si at "pedagogene" med kulturradikalt tilsnitt (for mønsterplan, for trivsel framfor konkret kunnskap) sto mot de mer fagforeningsorienterte som så på de nye planene som borgerskapets framstøt gjennom arbeiderpartiregjeringas falske progressive maske.

Karaktersaka ble skjæringspunktet i motsigelsen. Det var enighet om at karakterene fungerte splittende og at de burde fjernes.

Ingen var "for" karakterer. Men de fleste ville fjerne dem umiddel-

bart, de andre så alternativene til karakterer som et nytt framstøt for å tilpasse skolen til kapitalens interesser. Motsigelsen brakte partene i skyttergravene og førte til at begge parter forenklet og slåss i stedet for å bygge opp enighet. Nyansene forsvant og det ble for eller mot. Partiet vaklet og ga (en lite begeistret) antydningvis støtte til de som ville beholde karakterene, men uten at partiet tok stilling offisielt.

Så gikk partiet ut: karakterene ut, og dette ble RUS hovedoppgave. Vi kjenner til den overdrivelsen dette førte til. Den nye linja ble etter min mening verre enn den begge

fløyene hadde stått for. De som var "for" karakterer tok ikke opp kampen mot den nye linja, med få unntak. Kampen punkterte på en måte ved at partiet skar igjennom. Personlig er jeg veldig på linje med det synet RU-folk har presentert i KK etter siste landsmøte, og har vanskelig for å se at det skiller seg vesenlig fra det synet jeg hadde den gangen vi var avdeling. Min største beoreidelse mot meg sjøl er at jeg ikke tok kraftig kamp mot "den nye linja". Jeg påviste mange av feilene i den

nye linja, men ikke gjorde noe for kamp og godtok resultatet. Jeg ville bli kvitt karakterene og. Jeg mener altså at mitt syn på sak var riktig i kampen mot "den urradikale" i den gamle avdelingen, men jeg gjorde feil og dro til dialogen stanset opp. Jeg la stor vekt på skolens innhold og bort fra metoden. Det blir virklig korrigering for meg i dette meg inn i pedagogikk, og ikke bare henviser det til en plass langt bak den "viktigere" fagforeningsarbeidet. Lærer

NESTE NR. BLIR ET SKIKKELIG KVINNENUMMER!

ALLEREDE NÅ KAN REDAKSJONEN SLÅ FAST AT DETTE NUMMERET AV "KAMP OG SEIER" HAR FÅTT EI UHEL-DIG SLAGSIDE I TEMASTOFFET: KVINNIFOLKA MANGLER! VI HAR PRESTERT Å PLUKKE UT TRE MANNLIGE INTER-VJUOBJEKTER TIL Å UTTALE SEG OM ET SÅ VIKTIG EMNE SOM "PARTIET OG ARBEIDERKLASSEN".DETTE ER UTILLATELIG OG GJENSPEILER NØDVENDIGVIS HERR REDAKTØRENS UNDERVURDERING AV KVINNIFOLKA I DETTE SPØRSMÅLET.REDAKSJONEN HAR ALLEREDE AV-SATT Plass TIL INTERVJUER MED FLERE UTPEKTE JENTER OVER SAMME TEMA.VI HÅPER DESSUTEN STA-DIG AT KOS SKAL BLI ET HISSIG DISKUSJONSBLAD, OG OPPFORDRER DERFOR SPESIELLT KVINNER TIL Å SENDE INNLEGG.DEADLINE BLIR CA. 1.MAI.

KOM IGJEN KVINNIFOLK!

REDAKTØREN

REFERAT FRA KONFERANSE MELLOM LARERE I DISTRIKTET OG REPRESENTANT FOR DS/FAGLIG UTVALG.

NORSK LARERLAG SOM ORGANISASJON - EN ANALYSE.

Innledning - Det har skjedd en forandring blant lærerne de siste to ra. Andre kampmetoder er blitt tatt i bruk. NL fungerer udemokratisk i dag. Det finnes to motsatte teorier for organisering: I. Organisasjonen = medlemmene, og II Organisasjonen = tillitsmannsapparatet. I dag fungerer den siste formen i en slik grad at det er uønsket at medlemsgrupper gjør vedtak, stiller krav eller kommer med kritikk. Det er et poeng at ledelsen forhandler med organ som de selv kan få fordeler hos, f.eks. i form av ny, og "høyere" stilling innenfor skolehierarkiet. Til landsmøtet sendes også gjerne folk fra fylkestyrene som ofte er ute etter fordeler. Det er et spørsmål om disse er virkelig interesserte i å tjene medlemmene. Blad "Norsk Skoleblad", sensurerer bort mye av kritikken mot ledelsen. Et annet eksempel på den udemokratiske ledelsen av NL er hvordan spørsmålet om ekstraordinært landsmøte ble behandlet. Det ble ikke tatt opp til alvorlig vurdering av landsstyret. Ledelsen, med Kari Lie i spissen, bør kastes. Men det står ikke autopatisk nye folk av en annen karakter til å ta over. Til det rengs det en grunnplansbevegelse. Den bør vise at medlemmene følger med i det som skjer i NL og kritiserer ledelsen når den faller medlemmene i ryggen. Det er viktigere at vi er nøye på hva ledelsen gjør. Dette er en viktig sak som gjelder det

Diskusjon

Hvordan skal vi følge opp tariffkampen, - som demokratidiskusjon eller noe annet?

Det ble pekt på at mange er "ferdige" med tariffoppgjøret, og er tilfreds hvis nå Kari Lie blir kasta på neste landsmøte.

Videre ble det hevdet at folk er lite interessert i fagforeningsarbeid og ønsker en aktiv ledelse og effektive tillitsmenn som kan jobbe for dem. Lærere er lite vant med å ta selvstendige standpunkter.

Mer enn demokratiet i organisasjonen, er det et spørsmål om ikke sakene som taes opp, er viktigere for medlemmene. Folk må mobiliseres til kamp mot aktuelle forverringstiltak. Det må være vår oppgave som kommunister å mobilisere folk til aktivitet. Dette, ved å engasjere og aktivisere dem rundt riktige paroler.

Vi må kreve en organisasjon som vil bruke medlemmene på grunnplanen. F. eks. ved utforming av løpesedler må medlemsmassen mobiliseres, framfor å engasjere psykologer, reklamefirmaer o.a. eksperter.

Oppsummering: Hovedproblemet vårt ser ut til å være at medlemmene flest ønsker en effektiv ledelse og aktive tillitsmenn, slik at de slipper å gjøre noe selv.

Hva er viktigst for NL i dag?

- lønsspørsmål
- utvidet bundet arbeidstid
- å kaste Kari Lie

Konferansen svarte ikke på spørsmålet om prioritering her, men drøftet taktikken på det siste spørsmålet: Det ser uttil å være et massekrav å få kastet Kari Lie. Dette er i seg selv et bra krav, men det må være vår oppgave å gjøre det helt klart for folk at dermed er ikke alt gjort. Forholdene rundt formannen vil være det samme. Det må vi vise folk allerede nå.

Vi så to veier i taktikken foran landsmøtet: I, å mobilisere folk som vil kaste Kari Lie, eller II. å mobilisere folk som er opptatt av de sakene vi mener bør prioriteres. Den siste veien må være den riktige, men for å kunne gjøre riktige prioriteringer, trenger vi flere opplysninger mht. iverksatte og planlagte nedskjæringer innenfor skolesektoren.

Vi bør få kontakter med folk innenfor departementet og lærerutdanningsrådet for å få kunnskaper om hvor nedskjæringene kommer, og det planlagte omfanget av dem.

PARTIORGANISERING I FORHOLD TIL NORSK LÆRERLAG.

Innledning - "Erfaringer fra en læreravdeling". For en del år siden var vi en læreravdeling.

Arbeidet her ble etter hvert preget av store høyre-feil, som bl.a. skyldtes ensidig klassesammensetning.

For å korrigere disse feilene, ble avdelinga nedlagt og medlemmene fordelt på andre avdelinger, især bolig. Men lærerne holdt noe spordisk oppe kontakten ved at de fortsatt hadde en lærerfraksjon i bygda innenfor NL. Denne delinga mellom lærerfrak. og boligavdeling tærte stygt på kapasiteten til den enkelte, og gikk ut over kvaliteten på jobbinga begge steder.

I denne perioden hadde vi mange utmeldinger av partiet, spesielt blant våre lærere. Om dette skyldes at de ikke vil ta et oppgjør med høyrefeila eller om det hang sammen med for stort arbeidspress pga. denne organiseringa, har vi ikke undersøkt.

Som nevnt i punkt 1 ovenfor, er situasjonen i lærergruppa totalt endra. For ca. 1 år siden mente vi derfor at det ut fra denne endra situasjonen var nødvendig å konsentrere kreftene om å jobbe politisk blant arbeidskameratene generelt og innenfor NL spesielt. Etter søknad ble så lærerne i bygda organisert i egen partiavdeling. Ett resultat

av denne organiseringen er at vi har fått våre folk inn i styret i det lokale laget av NL.

Organisering av erfaringer:

- Hvert annet møte har vi brukt til å diskutere faglige spørsmål. Grundighet i forberedelser og taktiske opplegg har gitt oss et gjennombrudd i lokallaget. Vi har gjenvunnet mye av den tilliten som ble borte i de åra libertasaksjonene raste som verst.
- De andre møtene har vi fungert som partilag og tatt opp generelle, felles politiske spørsmål. Vi har måttet gjøre visse prioriteringer selv, men har f.eks. opprettholdt ansvaret for løssalg av KK.
- I tillegg har vi hatt noen få, men svært vellykkede utvidede fraksjonsmøter, kalt "vennemøter", foran viktige møter i lokallaget av NL (NL har ingen fraksjonsparagraf).

Diskusjon

Kan en læreravdeling i det lange løp også fungere som partiavdeling? Den største faren ved en slik organisering er at vi opphører å være partiavdeling, jfr. de dårlige erfaringene fra tidligere. Det er derfor helt nødvendig at vi holder på systemet med minst hvert annet møte tar opp politikken vår generelt. Dette må vi klare, selv om det skulle øke med faglige saker etter hvert.

Videre må vi ta opp og lese prioriterte del av områdene på linje med andre avdelinger, -avisa, valget, 1. mai osv. Muligstendig styre kan være vanskelig å behandle på beina. Dette kan være en fare, men vi har båret dispensasjon, og som vi fungerer bra med redusert antall møter i styret.

Konklusjon:

Ut fra situasjonen i lærergruppa i NL, bør partiet organisere læreravdelinger der dette kan skje uten å svekke det øvrige partiarbeidet for mye. Ved slik organisering, vil det være bra om det blir tatt hensyn til de erfaringene som vi har referert her.

FØRSKOLELÆRERNE OG NORSK LÆRERLAG

Innledning - Førskolelærerne har vært med i NL bare de siste 12-15 åra. I denne perioden har lønna deres blitt betraktelig bedret. Mange "eldre" førskolelærere gir NL æra for dette, og har tillit til organisasjonen av denne grunnen. Mange ønsker også å bli i NL fordi det er lettere å bli akseptert som pedagoger når de er med i samme organisasjon som lærerne ellers.

Diskusjon- Skal førskolelærerne arbeide for å danne egen fagforening? Mange førskolelærere er misfornøyd med NLs behandling av dem. Eksempler:

- NL forhandler for førskolelærerne uten at de er med i komiteen.
- Enstemmige vedtak på deres medlemsmøter blir bare sendt videre uten kommentarer.

Konklusjon: Det må gjøres grundige undersøkelser utover i landet hvordan stemningen er, før en eventuelt setter i gang med å arbeide for egen fagforening for førskolelærerne.

HVA FORVENTER LÆRERNE AV DS/FAGLIG UTVALG?

- Sammenkalle til konferanser for å + legge opp taktikk for valg til landsmøte i NL
- + utvikle den politikken som skal føres fram mot landsmøtet.
- Vær opptatt på at også lærere driver faglig arbeid. Vi ønsker konferanser for landsmøtebevegelsen

i NL. DS/faglig utvalg kan sende ut melding gjennom rutinene om landskonferanse seinest i mars.

Konkret:

- Allmen oppfordring om å nominere våre folk (Frist ca. 1. mars på delegater til fylkesårsrsmøtet).
- Melde fra om sammenkomst av de nominerte etter nominasjonsmøtene.

KVINNESTOFF:

NEDENFORSTÅENDE SKULLE STÅTT I MARS-NR.

VEDTAK FRA KVINNEKONF.

Kvinnekonferansen i Akershus har diskutert kvinneundertrykkinga i partiet.

Det stilles store krav til organiserte jenter:

1. Vi skal jobbe/ delta i samfunnsmessig produksjon.
2. Vi skal ta oss av unger og gjøre husarbeid.
3. På toppen skal vi være politisk aktive, helst ledende.

Denne situasjonen er uløselig idag. Familien, privateiendommen og statens opprinnelse", Engels s.76: sitat: "Men således at når hun fyller sine plikter i familiens privattjeneste, så blir hun satt utenfor den offentlige produksjon og kan ingenting tjene, men tar hun del i den offentlige industri og vil ha en selvstendig inntekt, så er hun ute av stand til å fylle sine plikter i familien".

Mange prøver å løse situasjonen innafor hjemmets fire vegger, samtidig som vi jobber for å forandre samfunnet. Nå må kampen

mot kvinneundertrykkinga i partiet også vies stor oppmerksomhet.

Partiet må stille krav til oss og støtte oss.

Det stilles faktisk færre krav til kvinnene i dag enn for noen få år siden i partiet. Vi blir oversett og undervurdert. KF-arbeid blir ikke sett på som fullverdig partiarbeid. Når det politiske nivået skal bestemmes skjer det på menns premisser.

Her trengs det en "revolusjon"!

- vi må utvikle teori på kvinnepolitikk, f.eks. fortsette prinsipp-program- og arbeidsprogramdiskusjone
- lagsstyrer og avdelinger må diskutere KF-arbeidet, kvinneundertrykkinga og kvinnes situasjon i partiet
- menn og kvinner må diskutere kvinneundertrykking sammen, og mennene må oppmuntres til å diskutere seg i mellom
- vi kvinner må stå på sjøl, tvinge oss til å ta på oss oppgaver og støtte hverandre.

Flertallet på konferansen var positive til kjønnskvalitering i partiet.

KVINNESEMINAR :

SEMINAR FRA DISTRIKTETS KVINNESEMINAR

Innledninga provoserte ved å legge hovedvekten på at vi kvinner må skjerpe oss. Diskusjonen dreide seg mest om hvordan kvinnene faktisk er undertrykt i partiet.

Engels har sagt at det er en umulighet å forene full deltakelse i den samfunnsmessige produksjonen med det tradisjonelle husarbeidet. Dessuten har vi progressive jenter et krav i tillegg til utearbeid og husarbeid/ungepass: Vi skal også være politisk aktive, helst ledende. Det er beinhardt å jobbe f.eks. i industrien, ha barn og jobbe politisk. Kvinnene sitter med hovedansvaret for husarbeidet, også i "parti"-familiene.

I partiet skjer det en nedvurdering av kvinnene, bl.a. ved at kvinner ikke roses, får støtte og oppbakking når vi faktisk har utført en god jobb. Vi trenger også ekstra press for å tørre å påta oss oppgaver. Det ble hevdet at det faktisk stilles færre krav til jentene i dag enn før: "Hvis du ikke orker, la det være." Vi kvinner opplever det også ofte slik at vi blir avvist p.g.a. at vi ikke mestrer mennenes "saklige" form. Ved valg stilles det kriterier ut fra mannspremisser. Det legges sjelden vekt på sider ved folk der kvinnene står sterkere, ... s.

I partiet har det nærmest vært tabu å diskutere den særegen kvinneundertrykkinga, forhold i KF og ikke minst, kvinneundertrykkinga i partiet. Dessverre har det heller ikke blitt diskutert hva som skal være partiets kvinnepolitikk i særlig grad. Dette har gjort det vanskelig å jobbe kvinnepolitisk. Samtidig er det klart at partiet også består av kvinner; ansvaret er også vårt.

Det går ei høyrebølge over Europa. Den har rammet den marxist-leninistiske bevegelsen overalt. Her har den bl.a. ført til at familiekosen og "strikketøyene" har blitt prioritert høyt. Vi må finne våpen å bruke på å motarbeide virkningene av krisa.

Det ønskes nå en "revolusjon" innafor partiet, f.eks. ved hjelp av disse metodene:

- Menna i partiet er i utgangspunktet lite opptatt av kvinnespørsmål. "Mannemøter" for å finne ut mere om sin egen funksjon?
- Styremøter og avdelingsmøter med diskusjoner om partiets kvinnepolitikk, partiets politikk overfor KF, kvinneundertrykkinga i partiet og kvinneundertrykkinga som samfunnsmessig fenomen.
- Flere kvinnekonferanser
- Styrking av den teoretiske debatten, gjennom fortsatt debatt om prinsippprogrammets og handlingsprogrammets utforming på kvinnespørsmål m.m.

Det kom fram mange tilfeller på kritikkverdige forhold for kvinnene, og representanten for distriktpartiet lovte å ta opp de konkrete tilfellene.

II KVINNEFRONTEN

Det er et stort behov for å utvikle partiets politikk, slik at vi har vår politikk samtidig som vi har linjer for hva vi skal gjøre i KF. I altfor stor grad har partiets kvinnepolitikk vært sammenfallende med hva vi har gjort i KF.

Situasjonen i kvinnebevegelsen er at medlemstalla stagnerer og går tilbake samtidig som det er generelt større velvilje for kvinnekrav. "Gjør-hva-dere-har-lyst-til"-linja i KF bør absolutt avvises nå, - vi trenger et felles mål å jobbe for.

Den kritikken av ml-jentene som ble reist i KF for flere år siden har i liten grad blitt besvart. Dette bør nå oppsummeres av partiet.

Partiet ble skarpt kritisert for endel 8.mars-direktiver, både for feilaktig innhold, manglende begrunnelser og at de kom for seint.

III VIKTIGSTE KVINNEKRAV I DISTRIKTET

Følgende saker ble nevnt: - Arbeidsplasser der kvinnene bor
 - 6-timers dagen (innføring av data)
 - Krisesenter
 - Innskrenkninger helse/sosial: Konsekvenser for kvinnene

Det er mange dagpendlere i fylket. Krav om arbeidsplasser der kvinnene bor er vanskelige fordi de ikke retter seg spesielt mot noen.

Hoveddelen av diskusjonen dreide seg om hva som var det viktigste av 6-timers arbeidsdag og kamp mot at omsorgsarbeidet skal tillegges kvinnene p.g.a nedskjæringer innen helse/sosial.

Det var stor entusiasme for å ha to kvinner på topp (eller flere) på RV-lista i Akershus!

Ib KJØNNSKVOTERING

Konferansen var positivt innstilt til kjønnskvotering i partiet, ikke fordi det løste problemene, men fordi det ville avdekke dem.

IV KRITIKK

Vi likte oss svært godt, vil ha flere konferanser og oppfordrer dere som ikke kom om å møte opp neste gang!

Oppsummeringa av debatten og forslag til diskusjonsopplegg for avdelingene sendes ut med KOS.

Forslag til diskusjonsemner seinere: Feminisme kontra marxisme.

27.
KOS-RED. SPØR: „HVA MENER
DU OM AKP (m-l)?"

CHARLEM
NDT LAND
ITTER ARIS
LANDSMØTET
Et kjedelig og
selvport parti

DS - FOR MANNEN

kommer,
men ikke så brått

KOMMUNIST LENGE
(2 3/4 ÅR)

Norges
skjebnekamp

KLUBBFORMANN PÅ
SYLTEBAKKEN MEIERI
i 43 ÅR
(BOS. DEN):

Barre bråk i
foreningen.

KOS-RED:

Slår tilbake

(OG GÅR TO SLETT FRAM)

«KRANGEL» OPPSUMMERER
AKP (m-l)'S ROLLE I 70-ÅREA

Kulturell promillekjøring

(FRITT ETTER LENIN)

tak. Og før det må vi undersøke endel mer om den konkrete situasjonen rundt og få frem synspunkter på hva som er årsak og hvilke tiltak som kan/må settes inn.

NOEN TILTAK

- avdelingene/UDSene må øyeblikkelig velge ansvarlige for valg- kampen fra nå av, og frigjøre krefter sånn at disse får en reell mulighet til å drive med dette.
- det settes opp lokale mobiliseringslister over mulige RV-aktivister, navn fordeles og folk kontaktes. 1.mai-jobbingen gir oss gode muligheter til å diskutere RV med mange.
- det arrangeres en konferanse for valgansvarlige på alle nivå. denne skal oppsummere situasjonen grundigere, og foreslå tiltak, bl.a. når det gjelder den politiske mobiliseringen på oppgaven.
- kontakten mellom valgkampledelsen og UDSene må bedres.

INN H O L D

s. 2: Leder

s. 3: FLUKTEN FRA ARBEIDERKLASSEN ?

"Folka er så treige....."

s. 5: "Jeg får utretta mest politisk i intellektuelle miljøer"

s. 7: "Klart en blir mer liberal!"

s. 9: Tanker ved ei industriavdelings død

s.12: FEIL I DS-PLANEN (retting)

s.13: PARTIET MÅ FÅ UT FINGERN I RV-ARBEIDET

s.17: LÆRERSTOFF

Oppsummering av lærerarbeidet etter oppløsning av læreravd.

s.18: "Karaktersaka"

s.20: Konferanse med DS/FU og lærere

s.23: KVINNESTOFF

Oppsummering av kvinnekonferanse i distriktet

s.24: Referat fra distriktets kvinneseminar